

Författarens tack

Arbetet med den här boken sträckte sig över kontinenter och år, och tacksamhetsskulden är lika många som flygna mil. Först och främst vill jag tacka Hennes Majestät, drottning Elizabeth II, för att hon så vänligt gav mig tillstånd att forska i Englands *Kungliga Arkiv* utan begränsningar, och att citera material som lyder under upphovsrätten. Chefsarkivarie miss Pamela Clark var särskilt hjälpsam genom att dela med sig av sin stora kunskap om dessa arkiv. Jag bör också nämna att den 9 september 2015, när jag gjorde de sista ändringarna i den här boken, besegrade Hennes Majestät slutligen sin gammelmormor Victorias rekord genom att bli den av Storbritanniens monarker som har suttit längst på tronen.

Jag har tillbringat mycket tid på bibliotek och närliggande kaféer medan jag har arbetat med berättelsen om Victorias liv: New York Public Library, New York Society Library, Penn University Library, State Library of New South Wales, Mitchell Library, National Library of Australia, National Library of Scotland, British Library, London Library och Manly Library. Jag vill tacka Patrick Fletcher från New York Society Library; Anna Sander, Lonsdales intendent för arkiv och manuskript från Balliol College i Oxford; doktor Ben Arnold, assisterande tillträdesansvarig för Bodleian Library i Oxford; och Michael Hunt, intendent på Osborne House.

Quentin Bryce, tidigare generalguvernör i Australien, gav mig enastående stöd under sin tid i ämbetet, liksom till många andra kvinnor. Utan stöd från Bryce och hennes sekreterare Stephen Brady, hade jag inte fått tillstånd att granska de Kungliga Arkiven. Jag kommer alltid att vara djupt tacksam för det. Lady Michaela och lord Alexander Reid från Lanton Tower i Skottland var generösa och gav mig obegränsad tillgång till doktor James Reids dagböcker och patientjournaler, samt deras familjeklippböcker som var fascinerande.

Min forskningsassistent, Catherine Pope, gjorde ett utmärkt arbete när det gäller de historiska händelserna under Victoria, och hennes flit, kvickhet, tålmod och skarpa blick var avgörande och enormt uppskattade (särskilt hennes hjälp med alla personer i boken). Annan värdefull hjälp kom från Jo Seto, Libby Effeney, Sam Register, Lucy Kippist, Madeline Laws och Cecilia Mackay. De som läste manus och kom med viktig input är John Barrington Paul, Avery Rome och professor Sean Brawley från Macquarie University. Evan Camfield var en barlast i ett hav av grammatiska felaktigheter och gjorde några avgörande förbättringar, och har varit lika uppmuntrande som resten av teamet på Random House som jag har haft turen att få arbeta med. Yvonne Ward från *La Trobe University* lånade generöst ut sina dokument från Tyskland och Windsor. Carolyn Foley och Geoffrey Robertson gav kloka och lägliga råd, liksom Robert Newlinds, som även hjälpte till med exemplarisk fotnotsforskning.

Jag är också tacksam för mina fantastiska vänner, som alla hjälpte till på oräkneliga sätt: framför allt Martha Sear, Jill Davison, Annabel Crabb,

Damien Drew, Cathie Forster, Josie Grech, James Hooke, Kerri Ambler, Sarah Macdonald, Ali Benton, Ian Leuchars, John Harwood, Briony Scott, Leigh Sales, Mia Freedman, Judith Whelan, Emma Alberici, Richard Scruby, Morgan Mellish, Ellie Wainwright, Bernard Zuel, John Cleary, Pete Baker, Jonathan Darman, Sterling Brain, Elizabeth Hawke, Kimberley Lipschus, Lisa Wilkinson, Jacqui Maley, Kendall Hill, Jo Dalton och Sacha Molitorisz. Och naturligtvis mitt team i New York: Katie MacLennan, Kerri Kimball, Lisa Hepner, Mary Morgan, Laura Weinbaum, Bonnie Siegler och Andrew Sherman.

Mina kollegor på ABC som insåg min besatthet och gjorde det möjligt för mig att skriva, särskilt Tony Hill, Steve Cannane, Gaven Morris och Mark Scott, Bonnie Symons Brown, Tanya Nolan, Annie White, Emily, Jade, Lily, Mike och Bennett. Många andra hjälpte till på fler sätt än jag kan nämna: Pat Irving, Annabel Andrews, Ian Macgill, Norman Swan, Walter Shapiro, Meryl Gordon, Darren Saunders, Naama Carlin, Niall Tangney, Jane och Bob MacLennan, och Alex Ellinghausen (för att han tog mina författarbilder vid midnatt under valrörelsen). Min gymnasielärare Cate Vacchini lärde mig att historia är mer än datum och ett tillknäppt porträtt, det är även skyttegravar och pamfletter, propaganda och litteratur, mörkläggning och sidenstrumpor, och att människan har åstadkommit såväl brutal förödelse som ljuvlig skönhet på samma gång. Jag önskar att alla barn hade sådana lärare.

Ett extra tack till: den lojale Tim Dick för att han läste utkast och som tillsammans med den underbara Cath Keenan och resten av det älskade gänget Yum Cha alltid livar upp stämningen; Vanessa Whittaker för kamratskap och hennes oändliga lager av komiska insikter; James Woodford för förståelse, vänlighet och en otrolig förmåga att sålla agnar från vete; Caitlin McGee för att hon är den snällaste, finaste person jag känner; Jo Chichester för att han är rolig och lugn och orubblig och står ut med mig; den hängivna Lisa Whitby för att hon trodde på mig och fick liv i mina idéer; Peter Fitzsimons, min ärade tredje bror för att han driver på mig, den enastående Maureen Dowd för en sällsynt vänskap och tusen äventyr i New York; Jonathan Swan för orubbligt, oändligt stöd; Jo Fox

som lät mig bo i Notting Hill under flera månader och såg till att mina skrivartimmar avbröts av musikfestivaler och leriga stövlar; Jacqui Jones för skratt, lojalitet, reflektion och oändlig förmåga att kunna prata om allt, varje dag, under vår decennier långa jakt på Elflands horn. Du är bäst.

Det är fem personer som har varit avgörande för utformningen och genomförandet av den här boken. Jon Meacham, min briljanta före detta redaktör på *Newsweek*, har en stor del i mitt beslut om att skriva ner Victorias liv. Hans klokhets var avgörande i början. Evan Thomas var den som fick mig att komma till New York för att jobba och har lärt mig allt han vet. Min oförlitliga agent, Binky Urban, har varit ett oslagbart stöd från samma stund som Victorias namn nämndes. Jag har också haft den extrema turen att ha Anna Pitoniak och Kate Medina från Random House som mina redaktörer. Anna med sitt lugna, ihärdiga sätt kom med många värdefulla förslag. Kate var alltid skärpt och entusiastisk och förstod omedelbart vad boken handlade om.

Vilket delvis var att berätta för tjejerna jag känner – särskilt Ava, Anna, Frances, Evelyn, Sophie, Mary, Grace, Ariel, Rose, Sybilla och min dotter Poppy – att en artonårig kvinna styrde ett imperium. Ni kommer alla att återuppfinna och styra världen.

Slutligen, mina underbara föräldrar, Judy och Bruce, som alltid har sagt till mig att göra det jag älskar. Deras stöd har varit oförbehållsamt och gränslöst. Likaså mina lojala, roliga bröder, Mike och Steve, mina kära svägerskor, Kerry och Annemaree; och mina mycket älskade syskonbarn: Laura, Cate, Luke, Elijah och Oscar. Mina barn, Poppy och Sam, mina ledstjärnor. Ni har visat mig vad kärlek är och får mig verkligen att skratta. Den här boken är till er.